

What Happened

For Matilda Björkne, a troll could be the ugly dwarf in Nordic folklore or the online bully in the global village of social media. The artist is well-versed in her native Swedish oral traditions, which gave rise to fairy tales, and in role-playing in the gaming community, both online and offline. In these pursuits, she focuses on the stories that we tell each other, whether fiction or fact, and their transformative power, whether metamorphosis or mutation. What happens when a troll puts a spell on you? If you open live role-playing to the public? Her practice – which ranges from interactive multisensory installations to dense drawings – appears to fuse folklore and gaming instead of separating them. It is not surprising that animals, including monstrous varieties, show up in her works: drawn, photographed, sculpted. *My Dear Deer* (2011) recreates a full-scale living room, complete with a wall display of deer heads but fabricated in white porcelain – a colour that highlights the taxidermist’s ghostly intervention. *Mitt i naturen* (In the Middle of Nature / Mine in Nature, 2010) superimposes her painterly rendition of a moose with the goat in Goya’s *The Witches’ Sabbath* (1797–98): psychedelically-colourful antlers with witchcraft horns. In this work and others, Björkne may accumulate images from many sources, one image on top of the other, to indicate a transformative passage of time, somewhat like rings on a tree trunk. Her installations – which might include fresh moss and dried leaves collected from the forest floor – recall the vitrines in a natural history museum as well as stages in a theatre, except that the viewers can walk into them, watch her performance and interact with each other – just as they might in the virtual spaces of gaming. However influenced by Nordic folklore, Björkne re-creates what’s beyond the glowing screen with the ease of Alice moving beyond the looking glass. *Jennifer Allen*

Örahult 2011–15, video, 720 x 1080 PAL, 3:45 min and 3:59 min, loop.

Matilda Björkne

På midten av 90 tallet lånte jeg boka *Seduction* av Jean Beaudrillard på akademiets bibliotek. Av denne boka satt jeg igjen med et minne om en setning som var omtrent som dette; *Den transseksuelle mannen kan kle på seg sin egen kvinnelighet, noe en kvinne nødvendigvis ikke kan- fordi hun allerede er kvinne.*

I ettertid vet jeg ikke engang om denne setningen eller noe som ligner finnes i boka. Det kan være noe jeg har tatt ut av sin sammenheng og rørt sammen til det ugjenkjenkelige. Det ville ikke være første gangen. Det skjer ofte med et bilde, en setning, en strofe eller et objekt. Jeg gjør det ikke bevisst, jeg bare fullfører en historie. Min muligens imaginære setning fra *Seduction* er uansett interessant for meg fremdeles, 20 år senere, fordi den skaper en motsetning mellom kjønnene som ikke er der før du tenker tanken. Man kan ikke kle seg ut som det man allerede er. Kvinnen blir redd for å miste den hun egentlig er, altså seg selv som kvinne, i det konstruerte kvinnelige.

I møte med Matilda Björkne og arbeidene hennes har jeg ofte tenkt på denne setningen. For Matilda kan kle på seg kvinnelighet, ofte en kvinnelighet som er så overdrevet og med en slik lekenhet at man skulle tro hun var en mann som kledde seg ut som en kvinne. Og hun gjør det uten angst for å hviske ut sitt egentlige jeg.

Matilda, er også med i rollespill og hun har hatt som rolle å gi opp seg selv, og være en annen. Matilda som kunstner er også med på rollespillene. Jeg tror ikke Matilda tar av seg påkledningene sine og blir den egentlige Matilda, jeg tror hun er den rollen hun spiller. Menneskene i byen legger merke til Matilda, og Matilda vil at de skal legge merke til henne. Når Matilda reiser hjem til de skogene hun vokste opp i, og ikke treffer de mytiske figurene hun husker der som barn, lager hun en ny historie, omtrent som jeg har laget setningen fra *Seduction*.

Det er klart, på den tiden da jeg gikk på akademiet, på midten av nittitallet, var dekonstruksjon det store. Dekonstruksjon av alle kjente historier, av den lineære måten å lese på, av kjønn og identitet. Vi er et helt annet sted i dag.

Untitled 2015, text. Courtesy: Lotte Konow Lund.

Produksjonsnotat 1989 - 2015

Ting som skjer parallelt
Ulike situasjoner som henger sammen
Relatert til natur, nostalgi kanskje
Minner som ikke er mine
Som ikke er dine
Det er slik det begynner
Sammensetninger av ord
Som lager små miljøer på arket
Samler seg som en liten gjeng
Du får være med, ikke du osv.

Alltid. Aldri. Berg. Bestemme. Bok. Buss. Bergtatt. Belgia. Bulgaria. Beirut. Celle.
Dal. Deichmanske. Drill. Demning. Drapering. Dilemma. Drukne. Elv. Eske. Ellevill.
Ek. Eple. Ess. Emirat. Elg. Far. Fjell. Finne. Felt. Fugl. Fisk. Gran. Glass. Gammel.
Gress. Gods. Glemte. Grisete. Gevir. Gul. Hest. Heist. Helikopter. Hårruller. Hammer.
Is. Isbit. Iskrem. Jeg. Jammen. Jesper. Klein. Kyr. Klokke. Lat. Lese. Lakksko. Last.
Mat. Melk. Mel. Mellom. Mester. Nerve. Negl. Nese. Nebb. Naske. Osmose. Ost.
Olje. Ovn. Post. Panser. Pule. Peis. Pille. Q-tips. Regn. Rogn. Rein. Rave. Rangle.
Spiker. Stein. Salamander. Terreng. Undergrunn. Undertekst. Varmt. Vingle. Vertinne.
Vær. Værelse. Vann. Walter. Xylofon. Ymse. Zorro. Æsj. Ødelagt. Ål.

Tanker om øde øyer
Det er som slutten på en bok
Men alle vet at det er da det begynner
Alt er farget magenta, gjennomiktig
Du kommer på alle tingene du trodde du hadde glemt
Som har irritert deg i dagevis
Du har hatt det på tungen
Du er alltid nesten der

Lukt av noe som er kjent
Noe som glitrer i strandkanten
Vi er der nå
Du ser det også

Kims lek

Produksjonsnotat 1989 - 2015 2015, poem. Courtesy:
Hedda Roterud Amundsen.

Órahult video installation, exhibition: Betwixt, 4.2 × 3.8 × 3.6 m,
video, 720 × 1080 PAL, 3:45 min and 3:59 min, loop.

Matilda Björkne

Till Matilda!

J minn atelje för 25 år sen, stod
en liten flicka framför en vit duk,
klädd i en gammal artistrock, med
palett och penslar i högsta hugg.
Jvern var stor när hon satte igång,
med att arbeta sitt första motiv,
ett litet sädym. Det blev en liten paus,
och så frågar Matilda med bestämd röst,
"Min farmor, hur får man brun färg?"
Som svar på detta visade jag vilka färger
som bildar brunt. Nöjd återgår Matilda
till att måla med djärva penseldrag och
Bambi väner fram i hennes första försök.

Detta är mitt minne av
Matildas första steg på sin konstnärliga
bana.

Etta litet steg på en triv väg som
bestått av olika faser, tekniker
och influenser. En utveckling som
ännu ej nått sin kulmen. och
fortsätter i all oändlighet.

Det har varit ett privilegium
för mig att få följa Matilda på
hennes väg.

Gerd Björkne
"Farmor"

Till Matilda 2015, letter, 21 × 29.7 cm. Courtesy: Gerd Björkne.